

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 5Tos/91/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6121010748
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 08. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Ján Bednár
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2022:6121010748.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici, v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Jána Bednára a sudcov JUDr. Bc. Viktora Marka, PhD. a JUDr. Štefana Nováka, LL.M., v trestnej veci odsúdeného H. S. pre zločin zabitia podľa § 148 ods. 1, ods. 2 písm. a) Trestného zákona, na neverejnom zasadnutí dňa 23. augusta 2022, o sťažnosti odsúdeného proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 6Nt/50/2021 zo dňa 08.06.2022, takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. sťažnosť odsúdeného H. S. zamietla.

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením sp. zn. 6Nt/50/2021 zo dňa 08.06.2022 senát Okresného súdu Banská Bystrica podľa § 399 ods. 2 Trestného poriadku zamietol návrh odsúdeného H. S. na povolenie obnovy konania v trestnej veci vedenej na Okresnom súde Banská Bystrica pod sp. zn. 1T/47/2019, keď nezistil podmienky obnovy konania podľa § 394 ods. 1 Trestného poriadku.

Proti tomuto uzneseniu odsúdený zahlásil sťažnosť priamo do zápisnice o verejnom zasadnutí dňa 08.06.2022, ktorú odôvodnil samostatnými písomnými podaniami doručenými okresnému súdu dňa 22.06.2022 a dňa 30.06.2022 a písomným podaním prostredníctvom svojho obhajcu, ktoré bolo okresnému súdu doručené dňa 07.07.2022.

V samostatne podaných dôvodoch sťažnosti odsúdený uviedol, že jeho návrhy na vypočutie svedkov boli spochybnené a iné skutočnosti z jeho podania súd zamietol, čím mu znemožnil mať vplyv na spravodlivom súdnom procese. V prípravnom konaní sa taktiež nikto ním navrhovanými dôkazmi nezaoberal. V konaní bola použitá svedecká výpoveď príslušníčky PZ, ktorá je, podľa názoru odsúdeného, nedôveryhodná. Odsúdený mal pre súd pripravení aj ďalšie skutočnosti, ktoré chcel uviesť po výsluchu svedkov, ku ktorému však nedošlo. Ďalej uviedol, že ustanovená obhajkyňa neprejavila skutočný a kvalifikovaný záujem o jeho obhajobu. Na základe uvedeného navrhol, aby krajský súd zrušil napadnuté uznesenie a vec vrátil okresnému súdu na nové prejednanie a rozhodnutie.

V písomných dôvodoch doručených okresnému súdu prostredníctvom obhajcu odsúdený uviedol, že obvinenie v trestnej veci vedenej na Okresnom súde Banská Bystrica pod sp. zn. 1T/47/2019 sa nezakladá na pravde a neexistuje žiadny dôkaz, ktorý by ho usvedčoval z jemu pripisovanej závažnej trestnej činnosti. V priebehu vyššie uvedeného konania nebol úplne zistený skutkový stav, čo sa premietlo aj do nesprávnych právnych záverov o uloženom treste. Odsúdený sa chcel len postarať o svojho otca v rodičovskom dome, kde bývali jeho rodičia, pričom otcovi chcel umožniť návrat domov a dožiť pokojne starobu podľa prání a predstáv otca. Ako nový dôkaz navrhol vypočuť svedka O. Z., kolegu jeho otca, ktorý išiel s odsúdeným prevziať otca do C. do DSS, kde bol otec umiestnený. Ide o svedka, ktorý bol prítomný v čase, keď odsúdený preberal otca z DSS a vedel by sa vyjadriť k súvislostiam a okolnostiam, za akých bol otec prepustený z DSS a mohol by sa vyjadriť k vtedajšiemu zdravotnému aj psychickému stavu otca odsúdeného. Otec sa dôrazne dožadoval ísť domov a aby

ho tam odsúdený vzal, pretože brat odsúdeného mu sľúbil, že v DSS nebude dlhý čas a nemal tam vytvorené podmienky. Otec odsúdeného nemal informácie o svojej manželke, matke odsúdeného, ktorá bola umiestnená v DSS Donovaly a dožadoval sa, aby s ňou mohol dožiť starobu v ich pôvodnom byte. Odsúdený sa chcel o otca starať, vybavil mu opatrovateľskú službu a vedel mu aj navariť, keďže robil kuchára. Zároveň navrhol vypočuť aj MUDr. O. T., ošetrojúceho lekára otca v DSS, ktorý pri preberaní otca upozornil odsúdeného, že na seba berie veľkú zodpovednosť, pretože otec prekonal infarkty aj mozgovú príhodu. Otec bol silne závislý na alkohole, trpel aj abstinенčným syndrómom, niekoľkokrát porušil režim zariadenia a hrozilo, že riaditeľ by otca vylúčil zo zariadenia. Po telefonickom rozhovore s riaditeľom odsúdený napísal žiadosť o prepustenie otca z DSS, kde 1 exemplár by sa mal nachádzať v archíve v otcovej zložke v DSS. Tento odmietal užívať lieky, dožadoval sa iba liekov na spanie, ostatné ignoroval a nechcel užiť. Hneď po prepustení z DSS sa otec dožadoval alkoholu, preto museli ísť do krčmy kúpiť mu pivo. Otec využil chvíľu, kým odsúdený nebol doma, popíjal alkohol, zle sa mu chodilo, šiel si zrejme zobrať alkohol, kedy sám padol v kuchyni a keď sa odsúdený vrátil z obchodu, našiel ho už spadnutého na zemi. V čase, keď otec spadol, odsúdený sa nenachádzal v domácnosti, keďže bol v obchode. Odsúdený v ďalšej časti požiadal o výsluch svedkyne O. S. - jeho matky, a to k spolunažívaniu s otcom a ku skutočnosti, že by odsúdený otcovi neublížil a že by toho nebol ani schopný. Nemal dôvod ublížiť otcovi a v živote by to neurobil. Uvedené skutočnosti odsúdený považoval za také, ktoré sú spôsobilé privodiť mu iné rozhodnutie o vine alebo treste, preto navrhol, aby krajský súd napadnuté uznesenie zrušil a vec vrátil okresnému súdu na nové prejednanie a rozhodnutie.

Podľa § 192 ods. 1 Trestného poriadku, pri rozhodovaní o sťažnosti preskúma nadriadený orgán správnosť výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým sťažovateľ podal sťažnosť a konanie predchádzajúce týmto výrokom napadnutého uznesenia.

Po postupe v zmysle tohto ustanovenia dospel krajský súd k záveru, že sťažnosť odsúdeného nebola dôvodne podaná, pretože v posudzovanom prípade neboli splnené zákonné podmienky obnovy konania v zmysle obsahu ust. § 394 ods. 1 Trestného poriadku.

Po oboznámení sa s predloženým spisovým materiálom krajský súd zistil, že H. S. bol rozsudkom Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 1T/47/2019 zo dňa 30.07.2019 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 4To/144/2019 zo dňa 14.09.2020 uznaný vinným zo spáchania zločinu zabitia podľa § 148 ods. 1, ods. 2 písm. a) Trestného zákona s poukazom na § 139 ods. 1 písm. c), e) Trestného zákona, na skutkovom základe, ako je to uvedené v predmetných rozhodnutiach. Za spáchanú trestnú činnosť mu bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 7 rokov so zaradením odsúdeného pre výkon uloženého trestu do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia. O obnovu konania vo vyššie uvedenej veci požiadal podaním doručeným okresnému súdu dňa 13.10.2021, vrátane jeho doplnenia, doručeného okresnému súdu dňa 04.05.2022.

Podľa § 394 ods. 1 Trestného poriadku, obnova konania, ktoré sa skončilo právoplatným rozsudkom alebo právoplatným trestným rozkazom, sa povolí, ak vyjdú najavo skutočnosti alebo dôkazy súdu skôr neznáme, ktoré by mohli samy osebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie o vine alebo vzhľadom na ktoré by pôvodne uložený trest bol v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo uložený druh trestu by bol v zrejmom rozpore s účelom trestu, alebo vzhľadom na ktoré upustenie od potrestania alebo upustenie od uloženia súhrnného trestu by bolo v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo by bolo v zrejmom rozpore s účelom trestu.

Úlohou obnovy konania ako mimoriadneho opravného prostriedku je náprava skutkových väd právoplatného rozhodnutia v prípade, ak vyjdú najavo nové skutočnosti alebo dôkazy spochybňujúce doterajšie skutkové zistenia a rozhodnutia prijaté na ich podklade. Záver o tom, či existencia nových skutočností alebo nových dôkazov je spôsobilá odôvodniť iné než pôvodne právoplatné rozhodnutie, môže súd ustáliť len porovnaním doposiaľ vykonaných dôkazov s dôkazným významom novotvrdených skutočností alebo novovykonaných dôkazov, a to v rozsahu ust. § 2 ods. 12 Trestného poriadku, ktorý postup nie je v rozpore s požiadavkami vyplývajúcimi z ust. § 2 ods. 19 Trestného poriadku.

V konaní o povolení obnovy konania súd nemôže preskúmať správnosť pôvodného rozhodnutia, jeho zákonnosť a odôvodnenosť, nie je možné posudzovať zákonnosť postupu v pôvodnom konaní v tom smere, či sa súd pri rozhodovaní, a to vrátane rozhodovania o treste, vysporiadal so

všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie a obhajobou odsúdeného, či rešpektoval zásady bezprostrednosti a ústnosti pri dokazovaní, či bolo zachované právo na obhajobu, či vykonal a prihliadol na všetky do úvahy prichádzajúce dôkazy a podobne. V zmysle skôr uvedeného povinnosťou súdu v konaní o povolení obnovy je skúmať správnosť právoplatného rozsudku v tom rozsahu, či nové skutočnosti alebo dôkazy odôvodňujú zásah do právoplatnosti a nezmeniteľnosti rozsudku vydaného súdom v základnom konaní. Samotné tvrdenie osoby, ktorá podala návrh na povolenie obnovy konania, nie je pre takéto zásadné rozhodnutie postačujúce a súd ani nie je povinný vydať rozhodnutie v súlade s jej právnymi názormi (I. ÚS 50/04) alebo hodnotením dôkazov (IV. ÚS 252/04).

Po preskúmaní predloženého spisového materiálu je krajský súd toho názoru, že okresný súd v posudzovanom prípade postupoval dôsledne a vykonaným dokazovaním si vytvoril dostatočný skutkový základ pre rozhodnutie o zamietnutí návrhu odsúdeného, ktorým sa domáhal obnovy konania. Výrok o zamietnutí návrhu odsúdeného na povolenie obnovy konania tak zodpovedá stavu veci a zákonu, pričom konanie, ktoré rozhodnutiu súdu predchádzalo, bolo vykonané v súlade s príslušnými ustanoveniami Trestného poriadku. Okresný súd v odôvodnení napadnutého uznesenia podrobne rozviedol, z akých dôvodov nemohol vyhovieť návrhu odsúdeného na povolenie obnovy konania, pričom krajský súd sa s týmto odôvodnením v plnej miere stotožnil a v podrobnostiach naň odkazuje.

Vzhľadom k tomu, že okresný súd prejednávanej veci venoval náležitú pozornosť zostáva krajskému súdu len akcentovať správnosť záverov okresného súdu a k sťažnostným námietkam odsúdeného uviesť, že odsúdený skutočnosťami uvádzanými v tomto konaní sleduje prehodnotenie už ustáleného dôkazného stavu v jeho trestnej veci vo svoj prospech, čo je v intenciách jeho obhajoby prípustné a legálne, ale po právoplatnosti jeho odsúdenia tomuto zámeru nemôže slúžiť obnova konania ako inštitút mimoriadneho opravného prostriedku. Odsúdený rovnako navrhol vypočuť svedkov, ktorí boli známi už v základnom konaní a ktorých výsluch mohol navrhnuť už v pôvodnom konaní, ale tak neurobil, nemôže sa preto jednať o dôkazy nové, ktoré by boli v čase základného konania súdu neznáme tak, ako to vyžaduje ust. § 394 ods. 1 Trestného poriadku.

Aj krajský súd je toho názoru, že odsúdený neuviedol žiadne nové skutočnosti a nepredložil žiadne nové dôkazy takej kvality, ktoré by mohli samy osebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie o vine alebo vzhľadom na ktoré by pôvodne uložený trest bol v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom odsúdeného.

Pokiaľ odsúdený ako nový dôkaz navrhoval vypočuť svedkov O. Z., O. O. T. a O. S., je potrebné prisvedčiť zisteniam okresného súdu, že aj za predpokladu, ak by súd tieto dôkazy vykonal, tieto by nemali vplyv na pôvodné rozhodnutie, nakoľko sa jedná o svedkov, ktorí neboli prítomní v čase spáchania skutku, a teda nemôžu mať vedomosť o tom, akým spôsobom došlo k spáchaniu skutku. Aj podľa tvrdení odsúdeného navrhnutí svedkovia by mali uvádzať okolnosti odovzdania a prevzatia poškodeného - otca odsúdeného z domova sociálnych služieb, prípadne okolnosti relevantné pre posúdenie spolužitia matky odsúdeného s poškodeným, ktoré skutočnosti nemali vplyv na samotné okolnosti, za ktorých došlo k spáchaniu skutku, a teda nejde o také dôkazy nové a doposiaľ neznáme v zmysle ust. § 394 Trestného poriadku, ktoré nemohli byť vykonané už v základnom konaní a ktoré by mohli odôvodniť iný výrok o vine alebo treste.

Skutkové okolnosti prejednávanej veci a vina odsúdeného boli v pôvodnom konaní starostlivo ustálené na základe vykonaného dokazovania, kedy odsúdeného zo spáchania skutku usvedčovali najmä svedkyňa Mgr. U. O. a svedok Mgr. W. S., výpovediam ktorých svedkov zodpovedali aj závery znaleckého posudku MUDr. N. K. o mechanizme vzniku zraneného poškodeného M. S..

Sťažnostné námietky odsúdeného v tomto konaní sú preto irelevantné, vznesené v snahe prehodnotiť ustálené okolnosti týkajúce sa jeho trestnej činnosti a na to nadväzujúce právne závery konajúcich súdov. Aj podľa krajského súdu navrhované dôkazy (svedecké výpovede vyššie označených svedkov) v kontexte už uvedeného nepredstavuje nový dôkaz v zmysle § 394 ods. 1 Trestného poriadku, ktorý by mohol odôvodniť zmenu pôvodného súdneho rozhodnutia v otázke viny a trestu uloženého odsúdenému.

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku, nadriadený orgán zamietne sťažnosť, ak nie je dôvodná.

Keď za týchto okolností okresný súd v napadnutom uznesení zamietol návrh odsúdeného na povolenie obnovy konania, postupoval správne, preto krajský súd sťažnosť odsúdeného podľa § 193 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku ako nedôvodnú zamietol.

Uznesenie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Banskej Bystrici jednomyseľne (§ 163 ods. 4 Trestného poriadku v spojení s § 180 Trestného poriadku).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu riadny opravný prostriedok nie je prípustný.